

Vlaams
Parlement

stuk **1547** (2011-2012) – Nr. 2
ingediend op 20 juni 2012 (2011-2012)

Voorstel van resolutie

van de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck

betreffende de splitsing
van het gerechtelijk arrondissement Brussel

Verslag

namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
uitgebracht door de heer Felix Strackx

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Eric Van Rompuy.

Vaste leden:

de heer Ward Kennes, mevrouw Griet Smaers, de heren Koen Van den Heuvel, Eric Van Rompuy;
de heren Felix Strackx, Erik Tack, Christian Verougstraete;
de heren Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroi;
de heren Ludo Sannen, Bart Van Malderen;
de heren Matthias Diependaele, Kris Van Dijk;
de heer Lode Vereeck;
de heer Filip Watteuw.

Plaatsvervangers:

de heren Ludwig Caluwé, Dirk de Kort, Jan Durnez, Johan Sauwens;
de heer Joris Van Hauthem, mevrouw Linda Vissers, de heer Wim Wienen;
de heren Marino Keulen, Bart Tommelein;
de heren Patrick Janssens, Bart Martens;
de heren Marc Hendrickx, Jan Peumans;
de heer Ivan Sabbe;
de heer Bart Caron.

Stukken in het dossier:

1547 (2011-2012) – Nr. 1: Voorstel van resolutie

De Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting behandelde op de dinsdagen 29 mei en 5 juni 2012 het voorstel van resolutie van de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijk betreffende de splitsing van het gerechtelijk arrondissement Brussel (*Parl. St. Vl. Parl.* 2011-12, nr. 1547/1).

1. Toelichting door de heer Joris Van Hauthem

De heer *Joris Van Hauthem* licht toe dat het voorstel van resolutie is ingediend wegens de manier waarop het gerechtelijk arrondissement Brussel niet gesplitst maar hervormd wordt. Hij stelt in Vlaanderen al zeer lang vragende partij te zijn voor de splitsing van niet alleen de kieskring BHV, maar ook voor de splitsing van het gerechtelijk arrondissement Brussel (eigenlijk BHV, maar juridisch zo genoemd).

De vraag naar splitsing stond al in het regeerakkoord van 1999. Toen stond er bij dat de splitsing gevraagd werd in de eerste helft van die legislatuur, dus voor einde 2001. Op 12 december 2003 is een voorstel van resolutie kamerbreed aangenomen in het Vlaams Parlement, waarin niet alleen de splitsing van de kieskring gevraagd werd maar ook de splitsing van het gerechtelijk arrondissement (*Parl. St. Vl. Parl.* 2003-04, nr. 1875/4). De splitsing moest een feit zijn voor de Europese verkiezingen van 2004. Na de Europese verkiezingen van 2004 was er een Vlaams regeerakkoord, waarin opnieuw gepleit werd voor de onverwijld splitsing van kieskring en gerechtelijk arrondissement.

In 2012 is er een communautair akkoord op federaal vlak. De hervorming van het gerechtelijk arrondissement heeft ook zijn vertaling gekregen enerzijds in een voorstel tot herziening en toevoeging van artikel 157bis van de Grondwet anderzijds in een concreet wetsvoorstel, dat weliswaar niet gaat over de opsplitsing, maar over de hervorming van het gerechtelijk arrondissement Brussel.

In de grondwetsbepaling staat dat essentiële elementen van de hervorming alleen bij bijzondere meerderheid kunnen worden ingesteld en eventueel nadien gewijzigd. Op federaal vlak wordt elke regeling met betrekking tot het gerechtelijke arrondissement grondwettelijk verankerd: in de praktijk zal het eigenlijk nooit meer kunnen veranderen, tenzij met een meerderheid in elke taalgroep en een tweederde meerderheid in het algemeen.

De spreker stelt dat bezwaarlijk gesproken kan worden van een splitsing, hoogstens van een hervorming van het gerechtelijk arrondissement.

Het voorstel houdt twee componenten in. Het parket wordt verticaal gesplitst en de zetel van de rechtbank wordt niet gesplitst, noch verticaal noch horizontaal, maar ontdubbeld. De gevolgen van die hervorming zijn van dien aard dat de remedie in feite erger dreigt te worden dan de kwaal, zowel voor de Nederlandstalige rechtsonderhorigen in Brussel als voor de Vlamingen in de Rand en zelfs bij uitbreiding heel Vlaanderen. Justitie wordt immers een soort verfransingsmachine: de klok wordt een paar decennia teruggedraaid.

Parket

Er komt een verticale splitsing van het parket: er komt een apart parket voor Brussel-19 (de 19 Brusselse gemeenten) en voor Halle-Vilvoorde, elk met hun eigen procureur. Concreet zullen er in Halle/Vilvoorde 24 Nederlandstalige magistraten zijn, onder de bevoegdheid van een procureur die bevoegd is voor Halle-Vilvoorde. Het is altijd de vraag geweest om met een eigen vervolgingsbeleid te komen in Halle-Vilvoorde omdat de problemen van Halle-Vilvoorde niet die van Brussel zijn. Meteen is dat positief feit geïnfecteerd omdat het parket zal aangevuld worden met vijf Franstalige magistraten, die klachten van Franstaligen moeten behandelen en eventueel doorsluizen naar de ontdubbelde Franstalige rechtbank in Brussel. Die zijn niet bevoegd voor de inwoners van de zes faciliteitengemeenten maar dus voor alle Franstaligen in héél Halle-Vilvoorde. Dit betekent in con-

creto eigenlijk een inbreuk op het territorialiteitsbeginsel. Men gaat dus een apart parket hebben maar tegelijkertijd gaat men er een Franstalige cel insteken, die dan bovendien nog onder de hiërarchische overste van Brussel zal vallen, die uiteraard altijd, en zo staat het ook in het wetsvoorstel, een Franstalige zal zijn. Een goed principe wordt dus tenietgedaan: het is een uitbreiding van de faciliteiten in de feiten. Er was één parket voor BHV, maar de praktijk daarvan was (is) beter dan wat men nu op poten aan het zetten is.

Betreffende het parket in Brussel, gaat men naar een verdeling van 80 percent Franstalige en 20 percent Nederlandstalige magistraten. Vooral de tweetaligheid van en in het parket van Brussel wordt afgebouwd. Tot nu toe was tweederde van de magistraten tweetalig. In de toekomst zal dit bij de goedkeuring van het wetsvoorstel dalen tot één derde. Bovendien zal de procureur in Brussel altijd een Franstalige zijn. Met een Nederlandstalige adjunct: een Nederlandstalige zal dus nooit meer in Brussel tot het hoogste ambt kunnen opklimmen. Conclusie is dat de tweetaligheid in Brussel wordt afgebouwd en dat in Halle Vilvoorde de tweetaligheid, die eentaligheid zou moeten zijn, versterkt wordt.

Rechtbank

De rechtbank wordt niet gesplitst, horizontaal (namelijk Vlaamse rechtbank voor Vlaams Brussel en Halle-Vilvoorde en een Franstalige rechtbank voor Franstalig Brussel) noch verticaal. De rechtbank wordt niet gesplitst maar ontdubbeld. Het is bijzonder grof dat in tegenstelling tot de huidige situatie, waar we een tweetalige rechtbank hebben maar in de feiten de facto voor Halle-Vilvoorde men altijd verwees naar Vlaamse rechtbanken, dat nu de ontdubbelde rechtbanken gelijkelijk bevoegd gaan zijn voor Brussel en Halle-Vilvoorde. Dus de Franstalige rechtbank gaat voor, uiteraard, heel Franstalig Brussel maar daarnaast ook voor heel Halle-Vilvoorde gelijkelijk bevoegd zijn. Dit is in feite een soort justitiële uitbreiding van Brussel. Ten aanzien van de Franstaligen is dit dus een dijkbreuk, ook al omdat de taalverwijzing, die nu ook al bestaat, in het wetsvoorstel veel soepeler wordt waar het tot op heden een uitzondering is. Het dreigt nu de algemene regel te worden. Men bekomt dus nu een Franstalige rechtbank die voor heel Halle-Vilvoorde bevoegd is.

De taalkaders die in het wetsvoorstel worden vooropgezet, verontrusten de heer Van Hauthem. Vroeger en nu waren de taalkaders een derde Vlaams en een derde Franstalig, en dan de rest aangevuld volgens het werkvolume. Dat kwam in de cijfers en in de praktijk tot een nogal redelijke verhouding. Men bekwam, zowel voor rechtbank van eerste aanleg als wat arbeidsrechtbank betreft, tot een verhouding van 70 percent Franstaligen en 30 percent Nederlandstaligen. Dat kwam ongeveer overeen met het aantal zaken dat die rechtbanken in een van de twee talen behandelde. Nu gaat men van een derde naar een vijfde Nederlandstaligen, dus van een 33 percent naar 20 percent. Binnen een jaar zou men dan een werklastmeting doen, dan zou het kunnen dat niet het aantal Franstaligen naar beneden zou gaan, want dat aantal blijft, maar dat het aantal Nederlandstalige magistraten van 20 naar eventueel maximum 27 percent zou kunnen stijgen.

Dit heeft bijzonder zware gevolgen: als men kijkt naar de cijfers van de rechtbank van eerste aanleg, dan verliest men daar aan Nederlandstalige kant 13 magistraten, de Franstaligen krijgen er 13 bij. Men heeft die cijfers bekomen op basis van gemanipuleerde cijfers, van valse cijfers, waarvan ook de onderhandelaren van het Vlinderakkoord achteraf ook hebben moeten toegeven dat de cijfers (over de werklast) niet juist waren. Bij de griffie gaat het er nog harder aan toe: daar verliezen op basis van dit wetsvoorstel, 92 personeelsleden griffie aan Nederlandstalige kant hun baan en krijgen de Franstaligen er 92 bij. Arbeidsrechtbanken min vier aan Nederlandstalige kant, plus vier aan Franstalige kant.

Globaal gaat er aan Nederlandstalige kant een verlies zijn van 32 magistraten en 159 griffiepersoneel. Dat louter op basis van die bijzonder arbitraire en politieke verdeelsleutel 80/20, wat op basis van valse, gemanipuleerde cijfers is gebeurd. De Franstaligen zijn ech-

ter niet bereid om enige toegeving te doen. Als de Raad van State in zijn advies een aantal opmerkingen heeft over die 80/20-verhouding, en een grotere verantwoording van die wanverhouding suggereert, stuurt de federale premier een communiqué de wereld in dat stelt dat de Raad van State in feite niets fundamenteels heeft opgemerkt. Men kan er dus van uitgaan dat er niet veel zal veranderen aan het wetsvoorstel.

Vlaams Belang staat met die kritiek niet alleen. De slotsom is dat de tweetaligheid op het vlak van het parket in Brussel wordt afgebouwd en in Halle-Vilvoorde uitgebreid; dat door een zeer arbitraire 80-20-verhouding, er tientallen magistraten en 159 griffiepersoneel wegvallen aan Nederlandstalige kant op basis van vervalste cijfers, met een belofte dat eventueel tegen 2014 op basis van een werklasmeting, men eventueel van 20 naar 27 percent zou kunnen gaan, maar aan Franstalige kant alles blijft. Dat gaat leiden tot ernstige problemen. Ook de Orde van Vlaamse Balies heeft al verschillende keren geprotesteerd tegen hetgeen nu voorligt.

In een vrije tribune in De Tijd van 21 maart 2012, in een opiniebericht, dat werd ondertekend door de voorzitter van het Nationaal Verbond van Magistraten, een jeugdrechter van Antwerpen, een vrederechter van Herne-Sint-Pieters-Leeuw, een politierechter van Antwerpen, de voorzitter van de rechtbank van koophandel van Turnhout, twee raadsheeren van het hof van beroep van Gent en een raadsheer van het hof van beroep van Antwerpen, is het volgende te lezen: “In Brussel blijven er van de 41 Nederlandstalige magistraten in de rechtbank van eerste aanleg nog 28 over en in de arbeidsrechtbank nog 5 van de 9. Concreet zullen er nog slechts 3 Nederlandstalige onderzoeksrechters overblijven van de 5, gaat men van 4 naar 2 jeugdrechters, en zal er nog maar 1 strafrechter ingezet kunnen worden voor de berechting van misdrijven zoals terrorisme, drug- en gewelddelicten en financiële fraude. Dat zal het gevolg zijn van het wetsvoorstel voor de hervorming van het Brussels gerechtelijk arrondissement Brussel dat nu ter behandeling voorligt in het parlement. De (aangevulde) regeringsmeerderheid wil immers een verhouding 20-80 (Nederlandstalig-Franstalig) installeren in de voormelde Brusselse rechtbanken, zonder voorafgaande werklasmeting, terwijl het nu al vaststaat dat een 30-70-verhouding een minimum zou moeten zijn. Nu al kunnen de rechtbank van eerste aanleg en de arbeidsrechtbank de Nederlandstalige zaken nauwelijks aan. De cijfers spreken voor zich en de Vlaamse politici zouden ze moeten horen en lezen. De hardnekkigheid waarmee de Vlaamse regeringspartijen het wetsvoorstel verdedigen is onbegrijpelijk, hallucinant en ontgoochelend. De uitvoering van het wetsvoorstel zal ertoe leiden dat elk jaar een derde van de nieuwe Nederlandstalige zaken niet meer behandeld kan worden. Binnen een zeer korte tijd zal er een onoverzichtelijke achterstand ontstaan. Zou het dan tóch waar zijn dat de achterstelling van de Vlaamse rechtzoekende in Brussel een prijs is die moet betaald worden voor de splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde?”.

Er is verder ook een bijzonder uitgebreide nota van de stuurgroep Gerechtelijk arrondissement BHV, die met heel veel cijfermateriaal aantoonde, dat de cijfers waarop de onderhandelaars zich gebaseerd hebben, vals zijn, gemanipuleerd zijn en dus niet juist zijn. In de nota wordt vermeld: “Thans staat vast aan de hand van de cijfers van 2011 van beide rechtbanken dat een verhouding 20/80 absoluut niet correct is. De vergissing die bij het hanteren van de cijfers is gebeurd tijdens de onderhandelingen van het Vlinderakkoord kan worden bewezen en werd reeds verschillende malen toegegeven door de onderhandelaars, wat op zichzelf reeds conform de regeringsverklaringen aanleiding zou moeten geven tot aanpassing van de kaders. Het is totaal onbegrijpelijk waarom de Nederlandstalige rechters vanaf september 2012 reeds in een uitdoofscenario terecht komen waarbij geen benoemingen gebeuren tot het Nederlandstalige kader tot 20 percent wordt herleid of tot aan de daadwerkelijke ontduubeling van de rechtbank waarbij gedurende één jaar opnieuw zal worden benoemd tot 27 percent. Het is ook totaal onbegrijpelijk dat bij uitblijven van de werklasmeting het kader van de Nederlandstaligen wordt herleid tot 20 percent terwijl er voor de Franstalige rechters geen enkel gevolg aan wordt gekoppeld.

Voor de totstandkoming van een werklasmeting zijn de Nederlandstaligen aangewezen op de Franstaligen die er echter geen enkel belang meer bij hebben.”.

De heer Van Hauthem concludeert dat het een slecht akkoord is, dat ten koste gaat van de Nederlandstalige rechtsonderhorigen in Brussel nog los van de wijze waarop het parket wordt gereorganiseerd en waar in feite een Franstalige cel wordt binnengehaald als verfransingmachine van justitie.

Op basis daarvan vraagt Vlaams Belang dat de Vlaamse Regering deze aangelegenheid, gelet op het zwaarwichtige karakter en het protest van de Vlaamse magistraten, zou agenderen op het Overlegcomité.

2. Procedure - Hoorzittingen

De heer Van Hauthem vraagt naar aanleiding van het voorstel van resolutie op grond van artikel 32, 2, b, van het Reglement van het Vlaams Parlement hoorzittingen te organiseren, met de voorzitter van de Orde van Vlaamse Balies en met de magistraten die per brief van 4 mei 2012 aan de voorzitter van de federale Kamer van Volksvertegenwoordigers gevraagd hebben om naar aanleiding van de bespreking van het wetsvoorstel gehoord te worden. Zij formuleerden hun vraag als volgt: “Het voorstel tot hervorming van het gerechtelijk arrondissement Brussel zal een zeer grote impact hebben op de Brusselse rechtsbedeling, waarbij nu reeds grote moeilijkheden te voorzien zijn voor de werking van de rechtbanken te Brussel zouden wij graag gehoord worden door de commissie voor de herziening van de Grondwet en de hervorming der instellingen.”. Hun verzoek om gehoord te worden in de Kamer, om op basis van cijfers te komen zeggen dat het geen goed wetsvoorstel is, is afgewezen.

Op zijn minst moet het Vlaams Parlement deze personen vragen voor een hoorzitting. De spreker is immers ervan overtuigd dat het Vlaams Parlement, alhoewel niet bevoegd, wel betrokken is, en dat, rekening houdende met de Octopusnota en met het communautaire luik van het Vlaams regeerakkoord, het Vlaams Parlement het zich niet kan permitteren niet bezig te zijn met het lot van de Nederlandstalige rechtsonderhorigen in Brussel en met de wijze waarop de tweetaligheid in Brussel wordt afgebouwd en in Halle-Vilvoorde wordt opgebouwd.

Ook de heer *Lode Vereeck* vindt het redelijk dat, indien het Vlaams Parlement aan de Vlaamse Regering vraagt het onderwerp ten behoeve van de Nederlandstaligen op de agenda van het Overlegcomité te brengen, hoorzittingen te organiseren.

In het Handvest voor Vlaanderen wordt trouwens ook verwezen naar justitie, zoals ook in de vijf resoluties van het Vlaams Parlement over de staatshervorming.

De vraag naar hoorzittingen in commissie wordt verworpen met 8 stemmen tegen 4.

3. Bespreking op dinsdag 5 juni 2012

De heer *Felix Strackx* betreurt dat er geen hoorzittingen zullen worden georganiseerd. Hij merkt op dat er al hoorzittingen zijn gehouden over allerlei onderwerpen, zelfs over de meest idiote onderwerpen. Hij vindt het dan ook zeer jammer dat over dit belangrijke onderwerp geen hoorzittingen zullen worden georganiseerd.

De heer *Kris Van Dijck* stelt dat ook N-VA een aantal opmerkingen ten gronde heeft over dit onderwerp. Zijn fractie is echter van oordeel dat het juiste debat op de juiste plaats moet gevoerd worden en dat het Vlaams Parlement niet het geschikte forum is om dit aan te kaarten. Via het voorgelegde voorstel van resolutie wordt enkel gevraagd dat de Vlaamse Regering deze problematiek in het Overlegcomité aan de orde zou brengen, niet

meer dan dat. N-VA stelt zich duidelijk op de lijn dat het een aantal hervormingen niet goedkeurt en derhalve op het federale niveau zal ageren. Anderzijds maakt N-VA in het Vlaams Parlement deel uit van de meerderheid en van de Vlaamse Regering en wil het het Vlaams regeerakkoord uitvoeren zoals afgesproken tussen de drie Regeringspartijen en zich dus in stemmingen op de lijn zetten waarbij het adagio ‘samen uit, samen thuis’ gestalte wordt gegeven.

N-VA zal de voorgelegde problematiek aanvechten op het geëigende terrein waar het moet bekampt worden, maar dat is niet in het Vlaams Parlement, zelfs als het voorstel van resolutie zou aangenomen worden. Federale problematieken moeten niet uitgevochten worden op het Vlaamse beleidsniveau, alwaar gestalte moet gegeven worden aan een eigen Vlaams beleid.

Ook voor de heer *Ward Kennes* moet het debat in het juiste forum gevoerd worden: de organisatie van justitie en de staatshervorming liggen voor op het federale niveau. Dat er geen hoorzittingen worden georganiseerd, betekent geenszins een waardeoordeel over de belangrijkheid van het dossier. Uiteraard hebben zij ook de bezorgdheid gelezen van de Brusselse magistraten en hechten zij belang aan de werklastmeting, omdat daar mogelijks nog wijzigingen aan kunnen komen. De conclusie dat het voor de meerderheid niet belangrijk zou zijn, is dan ook volledig onterecht.

Op de opmerkingen van de heer *Felix Strackx* over de onderwerpen die allemaal al aan bod zijn gekomen in hoorzittingen in het Vlaams Parlement, pleit de heer *Ward Kennes* voor de behandeling ervan op het juiste beleidsniveau. Hierover moeten geen hoorzittingen in het Vlaams Parlement georganiseerd worden.

De heer *Joris Van Hauthem* is verbaasd over de gebruikte argumentatie. Hij vraagt zich op basis van de redenering van de meerderheid, af of het Vlaams Parlement dan ooit nog wel eens een belangenconflict gaat indienen? Gaat men dan voor dat alles altijd verwijzen naar het federale niveau? Wil men belangenconflicten afschaffen of het instrument nooit meer gebruiken? Het is immers bij uitstek een instrument om te interfereren in de besluitvorming op een ander politiek niveau, want anders zou het niet bestaan.

De heer *Ward Kennes* repliceert dat het dan over een belangenconflict gaat. De heer *Joris Van Hauthem* brengt in herinnering dat er belangenconflicten werden ingediend om federale begrotingen tegen te houden. Als hij de redenering van de meerderheid volgt, gaat dat niet meer op, had het debat op federaal niveau moeten gevoerd worden en hadden er geen belangenconflicten mogen worden ingeroepen. Hij hoopt dan ook dat dit niet de beleidslijn gaat worden voor de volgende twee jaren. Over wat er op federaal vlak gebeurt ten aanzien van de communautaire aangelegenheden, zou dus in het Vlaams Parlement niets meer gezegd mogen worden? De geloofwaardigheid komt in het gedrang op die manier. Als we mogelijkheden hebben, moeten we die mogelijkheden benutten en dan toch minstens een poging doen vanuit het Vlaams Parlement om op het communautair beleid te wegen. Maar hier hoort hij dat men netjes in de pas wil lopen, omdat men tot de meerderheid behoort. Hij hoort hier zeggen dat men niet meer moet debatteren over dingen die op federaal vlak gebeuren, ook geen vragen meer. Hij is dan ook ontgoocheld door de reactie van N-VA. N-VA geeft niet thuis in het Vlaams Parlement.

De heer *Kris Van Dijk* repliceert dat N-VA een engagement heeft op het Vlaams beleidsniveau en dat voor de volle vijf jaar. N-VA zal niet op basis van federale dossiers zijn positie op Vlaams beleidsniveau bepalen. De heer *Joris Van Hauthem* verwijst naar de Octopusnota. Waarom is er dan een communautair luik in het Vlaams Regeerakkoord?

De heer *Lode Vereeck* ziet niet in op welke wijze dat het vragen van een hoorzitting over de situatie van Nederlandstaligen in het gerechtelijk arrondissement, het Vlaams regeerakkoord zou onderuithalen. Een hoorzitting wordt gewoon gevraagd om bijkomende

informatie in te winnen. Hij kan zich niet voorstellen dat de coalitiepartners van N-VA zich bedreigd zouden (kunnen) voelen door een hoorzitting. Als men op Vlaams niveau geen rekening meer mag houden met federale aangelegenheden omdat federale materie zich afspeelt op federaal vlak, waartoe dient dan nog de politieke machtsaccumulatie van N-VA? N-VA zit op federaal vlak in de oppositie, dus gaat het er niets kunnen tegenhouden of wijzigen, tenzij N-VA ook hier op het Vlaamse niveau eens af en toe zijn tanden laat zien. Hier kan N-VA op het beleid wegen en zo misschien iets op het federale niveau gerealiseerd krijgen. Men moet kunnen (durven) afwijken van het regeerakkoord of de gemaakte afspraken; hij denkt daarbij aan de verdeeltaks. Het is dan ook een zeer redelijke vraag om hoorzittingen te organiseren en dit ondermijnt absoluut niet de samenhang in de Vlaamse Regering.

De heer *Ward Kennes* stelt dat de oppositie blijkbaar oppositie wil voeren op alle niveaus en alle momenten, ongeacht de mogelijke gevolgen, ongeacht het risico op chaos en instabiliteit. Wat men elders niet kan realiseren, probeert men dan hier te realiseren. Dat kan niet de bedoeling zijn van het Vlaamse beleidsniveau.

De heer *Joris Van Hauthem* stelt vast dat het vragen van magistraten om na te gaan/om te vragen wat de eventuele gevolgen zijn voor de rechtsbedeling van de Nederlandstaligen in Brussel, beschouwd wordt als 'chaos en instabiliteit'. De heer *Ward Kennes* noemt het pleidooi van sommigen om binnen het Vlaamse beleidsniveau rond welke dossiers dan ook obstructie te gaan voeren, een pleidooi voor chaos. De heer *Joris Van Hauthem* wijst erop dat er in het Vlaams Parlement een actualiteitsdebat is gehouden naar aanleiding van het Vlinderakkoord. De Vlaamse minister-president is toen zelfs naar het Vlaams Parlement gekomen met een verklaring van de Vlaamse Regering, terwijl het in deze toch over een federale aangelegenheid ging. Er is nu ook de verklaring van de Vlaamse minister-president in *Le Soir* dat hij zich zorgen maakt over de staatshervorming, terwijl dat toch federaal is. Het gaat echter wel om de toekomst van Vlaanderen. In deze kwestie gaat het over de toekomst van de Nederlandstaligen qua rechtsbedeling in Brussel. Maar daar mag men het dus niet over hebben omdat het de meerderheid politiek niet goed uitkomt. De heer *Ward Kennes* repliceert dat het artikel in *Le Soir* gaat over de voorbereiding van de overdracht van de bevoegdheden en de wijze waarop dat moet geregeld worden; daar is Vlaanderen als ontvangende partij vanzelfsprekend zeer sterk bij betrokken. De Vlaamse overheid is echter niet bevoegd voor de gerechtelijke organisatie.

De heer *Matthias Diependaele* stelt dat het standpunt van N-VA zeer duidelijk is. De vraag die men zich moet stellen, is wat men precies wil bereiken. Dan moet men soms heel pragmatisch zijn. In dit geval moet men van zijn hart een steen maken en duidelijk stellen dat het debat over dit onderwerp thuis hoort op het federale niveau. Het voorgelegde voorstel van resolutie in het Vlaams Parlement stemmen gaat echt niets veranderen op federaal niveau, wat door de heer *Joris Van Hauthem* betwist wordt. De Franstaligen hebben via hun regionaal parlement de splitsing van BHV op die manier twee jaar kunnen tegenhouden, alhoewel dat zich dus in feite ook niet op hun niveau situeerde. De heer *Matthias Diependaele* benadrukt dat de resolutie en de hoorzittingen in het Vlaams Parlement, niet veel zoden aan de dijk zouden brengen.

Voor de heer *Lode Vereeck* lijkt de vraag naar een hoorzitting zeer legitiem en helemaal niet destabiliserend. Hoorzittingen vragen is juist niet destabiliserend, niet obstructief en zal dus zeker niet tot chaos leiden, niet in Federale Kamer en Regering en niet in de Vlaamse Regering. Integendeel is dit een neutrale vraag. Er wordt van sprekers in hoorzittingen expertise verwacht, geen politieke standpunten. Vanuit het Vlaams Parlement proberen om alle grondwettelijke en wettelijke middelen die een parlementslid zijn toegestaan, waaronder het belangenconflict, als parlementair uit te oefenen is geenszins destabiliserend, obstructief of chaotisch. Dat is namelijk gewoon een democratische uiting. De indiening van een motie tot een belangenconflict met betrekking tot de begroting en de usurperende bevoegdheden door een parlementslid, betekent niet dat er chaos komt; het is een signaal, dat men op federaal niveau dan hopelijk begrijpt en mee rekening houdt. Het

gaat om een legitieme en democratische bezorgdheid. Men mag toch op rustige, democratische wijze invloed proberen uit te oefenen op het federale niveau.

De heer *Eric Van Rompuy* merkt op dat er in het Vlaams Parlement een ruime meerderheid is om de staatshervorming te steunen.

4. Bespreking op 12 juni 2012

De heer *Eric Van Rompuy* deelt mee dat de federale commissie BHV heeft gesplitst, wat een historisch moment is.

De heer *Joris Van Hauthem* herinnert zich een eerdere ‘historische’ stemming in de commissie Binnenlandse zaken in de federale Kamer van Volksvertegenwoordigers, enige jaren geleden op 7 november 2007, over het wetsvoorstel dat de goedkeuring wegdroeg van alle Vlaamse partijen en dat de vertolking was van alles wat op communautair vlak is aangenomen als regeerakkoord en resoluties. Die stemming is niet meer herhaald kunnen worden in de plenaire vergadering van Kamer noch Senaat, omdat de Franstaligen en alle Franstalige parlementen toen een belangenconflict gebruikt zoniet misbruikt hebben, om de plenaire stemming tegen te gaan.

Het voorgelegde voorstel van resolutie betreft de voorgenomen hervorming van het gerechtelijk arrondissement. Ook de Hoge Raad voor Justitie heeft problemen met de hervorming en deelt de mening van heel wat magistraten dat dit niet positief zou zijn voor de rechtsbedeling van de Nederlandstaligen in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Hij herhaalt dat het niet gaat om een splitsing maar in feite om een ont dubbeling van het gerechtelijk arrondissement. De tweetaligheid in Brussel gaat er op achteruit en de tweetaligheid in Halle-Vilvoorde en in heel Vlaanderen gaat er op vooruit. De wijze waarop het aantal magistraten zal verdeeld worden, 80/20, is een regelrechte schande, zeker als men weet dat die zelfs na een jaar werklastmeting, maar kan oplopen tot maximum 27 percent en dat er aan Franstalige kant niets moet veranderen.

Hij betreurt dat de magistraten die ernstige, fundamentele bezwaren hadden bij de wijze waarop het gerechtelijk arrondissement dreigt hervormd te worden, en niet mochten gehoord worden in het Federale Parlement, ook niet in het Vlaams Parlement mogen gehoord worden. Zelfs geen vijf mensen in de commissie waren van oordeel ze hier te horen, met het argument dat het om een federale bevoegdheid gaat en dus maar aan bod moet komen in het Federale Parlement. Dat is politieke onzin: de Octopusnota spreekt van een splitsing van het gerechtelijk arrondissement terwijl het in de praktijk gaat om een ont dubbeling van het arrondissement.

In het voorstel van resolutie wordt aan de Vlaamse Regering gevraagd, gelet op de gevolgen van die ont dubbeling, deze kwestie, vooraleer het een definitieve stemming krijgt op het federale niveau, aan te kaarten op het overlegcomité. Daar is absoluut niets verkeerd mee.

5. Stemming

Ter stemming gelegd wordt het voorstel van resolutie van de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijk betreffende de splitsing van het gerechtelijk arrondissement Brussel (*Parl. St. Vl. Parl. 2011-12, nr. 1547/1*) verworpen met 8 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Eric VAN ROMPUY,
voorzitter

Felix STRACKX,
verslaggever